

برای ایران انجمن پادشاه سرخوایان مشروط

A.O.P.R. For Iran, Postfach 740163,
60570 Frankfurt, Germany Padeshahi1339@gmail.com

جمهوری ننگین اسلامی و کنوانسیون خفت‌آور آکثائو

در هنگامه‌ای که جمهوری اسلامی در گیر بحران‌های چندلایه در جنوب ایران است و نگاه‌ها به سوی تنش‌های منطقه‌ای دوخته شده، بازگشت ناگهانی حکومت به پرونده‌ی دریای مازندران، بیش از آنکه یک اقدام حقوقی معمول باشد، نشانه‌ای از یک محاسبه‌ی سیاسی است. حکومت می‌کوشد در سایه‌ی بحران‌های امنیتی، موضوعی را پیش ببرد که سال‌ها از بیم واکنش افکار عمومی و حساسیت ملی، در کشوی میزها پنهان مانده بود. اکنون که جامعه در گیر نگرانی‌های فوری‌تر است، جمهوری اسلامی تصور می‌کند می‌تواند با کمترین هزینه‌ی سیاسی، کنوانسیون آکثائو را به تصویب برساند و چارچوبی را تثبیت کند که در مذاکرات آینده، دست ایران را بسته‌تر و موقعیت چانه‌زنی کشور را ضعیف‌تر خواهد کرد. این اقدام در واقع نوعی "پیش‌فروش امتیاز" است؛ اقدامی که در شرایط ضعف داخلی و انزوای خارجی، به جای تقویت موضع ایران، آن را در برابر چهار کشور دیگر ساحلی آسیب‌پذیرتر می‌کند. تصویب این کنوانسیون در این مقطع، می‌تواند به معنای پذیرش عملی محدودیت‌هایی باشد که بعدها در تعیین خطوط بستر و زیر بستر دریا، به زیان ایران تمام شود. از همین روست که بسیاری از کارشناسان هشدار می‌دهند این شتابزدگی، نه یک تصمیم ملی، بلکه تلاشی برای کسب رضایت روسیه و دیگر طرف‌ها در لحظه‌ای است که جمهوری اسلامی بیش از همیشه به حمایت بیرونی نیاز دارد. اما ضعف تنها در سوی حکومت نیست؛ ملت ایران نیز در برابر این تصمیم، در موضعی ناخواسته از ناتوانی قرار گرفته است. سال‌ها سرکوب، بی‌اعتمادی، پراکندگی سیاسی، و نبود یک نیروی ملی منسجم در درون کشور، جامعه را به جایی رسانده که حتی در برابر تصمیمی چنین حساس، صدای یکپارچه و قدرتمندی از درون کشور شنیده نمی‌شود. اعتراض‌هایی که در رسانه‌های بیرون از ایران بازتاب یافت، هر چند ارزشمند، اما نتوانست جای خالی یک واکنش ملی سازمان‌یافته را پر کند. این سکوت، نه نشانه‌ی بی‌تفاوتی مردم، بلکه نتیجه‌ی ساختاری است که جمهوری اسلامی طی دهه‌ها ایجاد کرده: ساختاری که ملت را از ابزارهای اعتراض مؤثر، از تشکلهای مستقل، و از رهبری ملی محروم کرده است. در چنین شرایطی، موضع شاهزاده رضا پهلوی معنای ویژه‌ای پیدا می‌کند. ایشان سال‌هاست که بر ضرورت پاسداری از منافع ملی ایران، حفظ تمامیت سرزمینی، و جلوگیری از هرگونه واگذاری پنهان یا آشکار حقوق تاریخی کشور تأکید کرده‌اند. نگاه او به دریای مازندران برخاسته از همان اصل بنیادین است: هیچ قراردادی نباید در شرایط ضعف، بی‌ثباتی یا فشار خارجی امضا شود؛ زیرا چنین تصمیمی نه بیان اراده‌ی ملت، بلکه نتیجه‌ی نیازهای لحظه‌ای یک حکومت بحران‌زده است. برجسته‌سازی این موضع از آن‌رو اهمیت دارد که شه‌ریار میهن، برخلاف جمهوری اسلامی، مسئله‌ی دریای مازندران را نه در چارچوب بده‌بستان‌های سیاسی، بلکه در چارچوب حقوق تاریخی و منافع بلندمدت ملت ایران می‌بیند. از دیدگاه ما، این پرونده نمونه‌ای روشن از همان آسیب‌هایی است که پراکندگی نیروهای ملی‌گرا در سال‌های گذشته به بار آورده است. اگر

نیرویی منسجم، سازمان‌یافته و دارای صدای واحد وجود داشت، حکومت نمی‌توانست در چنین لحظه‌ای، بی‌سروصدا به سراغ قراردادی برود که پیامدهایش می‌تواند نسل‌های آینده را تحت تأثیر قرار دهد. اینجاست که اهمیت همبستگی و نقش رهبری ملی - آن‌گونه که تأکید ما هست - آشکار می‌شود: تنها با یک جریان متحد و برخوردار از مشروعیت مردمی است که می‌توان در برابر تصمیم‌های خطرناک حکومت ایستاد و از حقوق ایران دفاع کرد.

در نهایت، اقدام جمهوری اسلامی در این زمان خاص، نه یک حرکت حقوقی بی‌طرف، بلکه بخشی از الگوی همیشگی آن است: پیشبرد تصمیم‌های حساس در لحظه‌هایی که جامعه سرگرم بحران‌های دیگر است.

ادامه در برگ ۲

از پراکندگی تا همبستگی

"از پراکندگی تا همبستگی" نام جزوه‌ای است که تا گیها از سوی انجمن ما منتشر شده است. نوشتن این جزوه از آن‌رو ضروری تشخیص داده شده است که پراکندگی دیرینه میان هواداران سامانه‌ی شاهنشاهی ایران، نه تنها توان این طیف را تحلیل برده، بلکه ملت ایران را نیز در مسیر رهایی از استبداد موجود بی‌پشتوانه گذاشته است.

در این دفترچه از ضرورت اتحاد سخن گفته می‌شود و راهکارهایی

عملی برای همکاری میان نیروهای پادشاهی‌خواه ارائه می‌گردد؛ راهکارهایی که می‌توانند از دل تجربه، واقع‌بینی و مسئولیت مشترک، زمینه‌ساز شکل‌گیری یک حرکت هماهنگ و هدفمند شوند. این نوشته ادعای کمال ندارد، اما می‌کوشد نخستین گام در راهی باشد که تنها با مشارکت و همراهی شما دوستان پادشاهی‌خواه می‌تواند به بلوغ برسد. هر نقد، پیشنهاد و

از پراکندگی تا همبستگی

طرح برای اتحاد نیروهای هوادار سلطنت شاهنشاهی

انجمن پادشاه سرخوایان مشروط

اندیشه‌ای که بر این متن افزوده شود، ما را یک گام از پراکندگی دورتر و یک گام به همبستگی مبارزاتی نزدیک‌تر می‌کند.

خواندن این جزوه دعوتی است به بازان‌دیشی، به همکاری، و به ساختن بنیانی که بتواند در کنار ملت ایران، مسیر انقلاب ملی را روشن‌تر و استوارتر سازد. امید آن است که با مراجعه به پیوند ارائه‌شده و مطالعه کامل آن، این گفتگوی ضروری را با ما ادامه دهید و در شکل‌گیری گامی تازه برای آینده ایران سهیم باشید.

<https://9aban.com/2026/08/07/neveshtar-16/>

هر آنچه که در این فراخوان چاپ می‌شود، دیدگاه‌های شخصی نویسندگان و یا گردانندگان آن است و ابدا هیچ مسئولیتی متوجه شه‌ریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی و دیگر جریانهای سیاسی هوادار سامانه‌ی پادشاهی نیست!

“استراتژی مبارزاتی” (شیوه اصلی مبارزه) چیست و چرا شناخت از این مقوله برای پادشاهی خواهان ضروری است؟ ایرج آذرنوش

شناخت استراتژی مبارزاتی، نه یک بحث نظری یا دانشگاهی، بلکه ضرورتی حیاتی برای هر جنبش سیاسی است که قصد تغییر ساختار قدرت را دارد. هنگامی که به درستی سخن از دگرگونی بنیادین یک نظام سیاسی-اجتماعی در روند برپایی و به پیروزی رساندن انقلاب ملی شیر و خورشید ایران به میان می آید، یعنی فروپاشاندن دستگاه حقوقی، اقتصادی، فرهنگی و اداری موجود و برپایی نظامی نوین بر پایه عدالت، توسعه اقتصادی، فرهنگ ملی و پاسخگویی، نخستین پرسش این است که چنین دگرگونی چگونه باید رخ دهد و چه نیرویی توانایی هدایت آن را خواهد داشت. تاریخ نشان می دهد که هیچ جنبشی تنها با خشم، آرزو یا حتی شجاعت مردم پیروز نشده است؛ بلکه آن ملت هایی توانسته اند ساختارهای کهنه را کنار بزنند و نظامی تازه بنا کنند که پیش از آغاز مبارزه، نقشه راه داشته اند. این نقشه راه همان استراتژی مبارزاتی است؛ یعنی شکل اصلی و محوری مبارزه که دیگر اشکال کنش سیاسی را در خدمت خود می گیرد و مسیر حرکت را روشن می سازد.

در نبود چنین استراتژی ای، مبارزه هر چقدر هم که گسترده و پرشور باشد؛ به مجموعه ای از حرکت های پراکنده تبدیل می شود که شاید هیجان انگیز باشند، اما قدرت ساز نیستند. نمونه های تاریخی فراوانی وجود دارد که این واقعیت را تأیید می کند. در برخی کشورها، انقلاب هایی که فاقد سازماندهی و استراتژی بودند، پس از پیروزی دچار چنددستگی، خلأ قدرت یا تسلط نیروهای سازمان یافته تر شدند. پژوهشگران علوم سیاسی، از جمله کسانی چون چارلز تیلی و تدا اسکاچپل، بارها تأکید کرده اند که انقلاب ها زمانی موفق اند که شبکه های اجتماعی و سازمان های مردمی پیش از فروپاشی نظام قدیم شکل گرفته باشند؛ زیرا این شبکه ها پس از پیروزی نیز نقش ستون های نظم جدید را ایفا می کنند. این دیدگاه با تجربه های تاریخی نیز سازگار است. در لهستان، جنبش «همبستگی» توانست با تکیه بر سندیکاهای کارگری و شبکه های اجتماعی واقعی، مردم را سازمان دهد و همین شبکه ها پس از پیروزی تبدیل به سازوکارهای اداره کشور شدند. در آفریقای جنوبی نیز کنگره ملی آفریقا سال ها مبارزه را بر پایه نافرمانی مدنی، شبکه های محلی و بسیج اجتماعی پیش برد و همین شبکه ها پس از پایان آپارتاید، ستون های دولت نوین شدند. این نمونه ها نشان می دهد که استراتژی مبارزاتی، هم ابزار پیروزی است و هم ابزار ساختن آینده.

برای پادشاهی خواهان ایران، شناخت استراتژی مبارزاتی اهمیتی دوچندان دارد؛ زیرا هدف آنان صرفاً براندازی نیست، بلکه ایجاد یک نظم ملی نوین است؛ نظامی که بر عدالت حقوقی، اقتصاد توسعه گرا، فرهنگ ملی پویا و نظام اداری پاسخگو استوار باشد. چنین هدفی تنها زمانی قابل تحقق است که مردم در ارگان های واقعی سازمان یابند، اعتماد اجتماعی بازسازی شود و سازوکارهایی شکل گیرد که پس از پیروزی نیز قابل استفاده باشند. بدون این سازماندهی، حتی پیروزی سیاسی نیز می تواند شکننده باشد و کشور را در معرض آشوب یا تسلط نیروهای سازمان یافته تر قرار دهد.

در این چارچوب است که شهریار میهن شاهزاده رضا پهلوی، با تکیه بر تجربه های موفق جهانی و شناخت شرایط ایران، مبارزه سیاسی مسالمت آمیز در چارچوب نافرمانی مدنی گسترده را به عنوان شکل اصلی مبارزه معرفی کرده اند. این رویکرد بر مشارکت مردم تکیه دارد، خشونت زداست، قابلیت سازماندهی دارد و می تواند ارگان های اجتماعی را تقویت کند. اما این

استراتژی تنها زمانی عملی می شود که نیروهای پیشاهنگ به میان مردم بروند، در مبارزات روزانه آنان حضور داشته باشند، اعتماد اجتماعی را بازسازی کنند و ارگان های واقعی مانند تعاونی ها، سندیکاها، اتحادیه ها و رسانه های زیرزمینی را شکل دهند. این ارگان ها، هم ابزار مبارزه اند و هم ستون های ایران فردا. تجربه های جهانی نیز نشان می دهد که چنین رویکردی واقع بینانه است. در بسیاری از کشورها، از جمله صربستان در دوران مبارزه علیه رژیم میلوشویچ، شبکه های محلی و سازمان های مردمی نقش تعیین کننده ای در پیروزی و سپس در تثبیت نظم جدید داشتند. پژوهشگران حوزه نافرمانی مدنی، مانند جین شارپ، بارها تأکید کرده اند که نافرمانی مدنی زمانی موفق است که بر سازماندهی اجتماعی و شبکه های واقعی تکیه داشته باشد، نه بر اعتراض های پراکنده. با این حال، باید توجه داشت که هیچ استراتژی ای حتی اگر در کشورهای دیگر موفق هم بوده باشد، به صورت نسخه برداری قابل انتقال به ایران نیست. شرایط اقتصادی ایران خاص است، روحیه و روان جمعی مردم ویژگی های منحصر به فرد دارد، ساختار سرکوب شیوه های خاص خود را دارد و دشمن مختصات متفاوتی از نمونه های تاریخی دارد. برای همین است که تقلید کورکورانه از تجربه های دیگر کشورها خطرناک است. استراتژی مبارزاتی باید ایرانی باشد؛ برآمده از شناخت دقیق جامعه، نه نسخه برداری از انقلاب های دیگر. این نکته ای است که بسیاری از پژوهشگران علوم اجتماعی نیز بر آن تأکید کرده اند: هر جامعه ای باید مسیر تحول خود را بر اساس ساختارهای فرهنگی، اقتصادی و روان شناختی خاص خود طراحی کند. استراتژی مبارزاتی تنها زمانی موفق خواهد بود که با واقعیت های جاری مبارزاتی و روحی و روانی مردم سازگار باشد. اگر استراتژی مبارزاتی بر شناخت دقیق دشمن استوار نباشد، توان سازماندهی اجتماعی نداشته باشد یا نتواند پس از پیروزی ساختارهای نوین را بنا کند، این مبارزه هر چقدر هم پرشور باشد به نتیجه نمی رسد. پیروزی سیاسی، محصول سازماندهی، اعتماد اجتماعی و استراتژی واقع بینانه است؛ نه صرفاً آرزو یا خشم. برای همین است که شناخت استراتژی مبارزاتی، برای پادشاهی خواهان و هر جریان سیاسی خواهان دگرگونی، ضرورتی انکارناپذیر است؛ زیرا پیروزی، کسب قدرت سیاسی و آینده ایران را نه شعارها، بلکه سازمان یافتگی ملت خواهد ساخت.

جمهوری ننگین اسلامی و ... ادامه از برگ ۱

پیامدهای این تصمیم می تواند در آینده مذاکرات دریای مازندران بسیار سنگین و منفی باشد. و از همین روست که موضع شاهزاده رضا پهلوی - با تأکید بر ضرورت دفاع از منافع ملی و پرهیز از هرگونه امتیازدهی در شرایط ضعف - باید پررنگ و برجسته در این بحث حضور داشته باشد؛ زیرا این موضع، برخلاف رفتار حکومت، بر پایه ی مسئولیت تاریخی و نگاه بلندمدت به آینده ی ایران استوار است. انجمن ما نیز چون دیگر نیروهای پادشاهی خواه، چنین قراردادی را محکوم اعلام کرده و آنرا غیرقانونی می داند.

هم میهنان گرامی و آزادیخواه؛
خواهشمندیم برای همراهی، با این نشانی ای میل تماس
بگیرید:
padeshahi1339@gmail.com

@padeshahi.khahan.pishroi
@padeshahi.khahan.pishro
@padeshahip

www.9aban.com

سرنگون باد جمهوری ننگین اسلامی!
برقرار باد سامانه شاهنشاهی ایران!

پیروز باد انقلاب ملی شیر و خورشید ملت ایران به رهبری شاهزاده رضا پهلوی!